

Krabi

Railey jsme opustili opět přes Krabi. Po přistání lodky jsme zavítali na náš oblíbený market na jídlo, ananas a shaky. Cestou městem jsme narazili na davy lidí pozorujících cosi. Ve městě právě probíhal vegetariánský festival. Blázniví čínští buddhisté tady celý týden projevovali úctu všemu živému krvavým sebepoškozováním. Propíchnuté tlamy, mačetama a žiletkami nařezávané jazyky, bičovaná záda a tanec pod bouchajícími petardami byly hlavními pomocníky pro dosažení tranzu.

Nazítří jsme se podívali do mangrovníkového lesa. Stavaři zrovna opravovali na kůlech zbudovaný chodník, takže jsme krkolomě přecházeli po úzkých prknech z jednoho podpůrného pilíře na druhý. Troška adrenalinu nezaškodí, naštěstí už byla většina chodníku opravená, tak jsme se mohli kochat labyrinty kořenů, bahna a mokřadů. A navíc ten blahodárny stín.

Ve čtyři odpoledne jsme pak vyrazili směr Bangkok (350B). Ráno v 6 nás autobus vysadil u Khao San, přšelo a my se potřebovali na 730 dostat na nádraží Bangkok Noi odkud odjíždějí vlaky směr Kanchanaburi. Poté co jsme odmítli taxikáře a ten nás na odplatu počastoval krásným Fuck you, vzali jsme tuktuca za 52B. U nádraží jsme prošli market se zeleninovým masem a pochutinama, dali snídaňovou polívku a koupili trs banánů na cestu a nastoupili do vlaku.

Kanchanaburi

Vlak to byl jednoduchý, dřevěné pryčny, neustále procházející prodavači a vanoucími ventilátory. Jelo to pomalu, jelo to dlouho, ale po jedenácté jsme vystoupili v Kanchanaburi a ubytovali se v parádním hostýlku Jolly Frog za 250B fan room. Jídlo tu měli asi nejlacinější v Thajsku. Ochutnali jsme místní ryby, shaky lassie s jogurtem a objednali výlet do hor na zítřek. Odpoledne jsme prohlédli město, muzeum 2. světové války zobrazujícím historii železnice z Thajka do Barmy budované Japonci a zejména jejich válečnými vězni.

Vyrazili jsme organizovaně minibusem za 650B/os podél Death Railway na sever nejprve k wodopádům Noi. Krásná kaskáda nahnědlé vody zuržící po travertinových kaskádách. Trochu moc lidí, prodavačů, ale měli tu i starou lokomotivu takže zachráněno. Pokračovali jsme k horkým pramenům, lázně za 20B/os sestávaly z nekolika bazének s různě horkou vodou v tesné blízkosti chladivé říčky. Tuž provozovali jsme saunování namokro. Dále jsme přešli k Hellfire pass, soutězce, kterou vězni v krkolomném terénu tropického pralesa kutali holýma rukama bez použití mechanizace. Vyzbrojeni kladivem a majzlíkem museli vyvrtat metrovou díru pro dynamit ve skále. Další skupina vězňů pak odstřelené kameny odklízela aby poslední skupina položila koleje. V tomhle prostředí to musela být šílená práce. Náš minibus pokračoval k jeskyním, kde jsme přestoupili na vlak a svezli se kousek po zbytcích Death Railway. Dnešní krásné výhledy z vlaku dají na chvíli zapomenout na utrpení budovatelů železnice. Poslední zastávka našeho výletu byl onen slavný most přes řeku Kwai nalézající se už přímo v Kanchanaburi. Davy turistů udělaly z tohoto místa pro nás nezajímavý cíl. Vyfoceno a šup na jídlo. Ryba na lemongrass s chilli omáčkou a púečenou bramborou byly tím pravým zakončením dne.

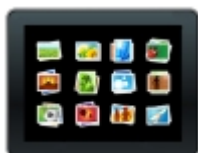
Ayuthaya

Do Ayuthay jsme se rozhodli se přepravit místní dopravou. Došli jsme z hostelu na autobusák na druhém konci města. Bez problémů jsme našli bus jedoucí do Savataburi. 130km, 3.5h, 50B/os. Autobus maličký, stál na znamení snad v každé prdeli, vedro, místa jak na nočníku, kolena otačená, uši ucpané by neslyšely strašlivě hlasitou thajskou muziku linoucí se z repráků nad hlavou. No pruda na ultimo a další etapa do Ayuthaya 80km, 2.5h, 60B/os nás děsila. Přežili jsme a po čtvrté jsme hledali místo k bydlení. Hodinu jsme v spirálovitě mýjeli jedinou ulici s hostelama pro turisty, nakonec však dokonvergovali. Thajský hostýlek 160B/noc, trošku neútluné ale na jednu noc OK. Večer jsme vyrazili na obhlídku osvětlených zbytků chrámů. Ayuthaya bývala královské město s mnoha obrovskými chrámy až do doby kdy ji v 17 stol. dobyli Barmánci. Z nablýskaných chrámů dnes

zůstala jen hrubá vnitřní struktura, nakloněné stupy a zřícené stěny vše před horkými lampami vytvářející roztodivnou hru světél a stínů. Paráda, lepší než ve dne.

Nazítří jsme půjčili v našem hostýlku staré herky kola rezavé 30B/den a vyrazili na obhlídku dalších chrámů. Wat cosi za řekou, Wat v těsném sousedství moderního chrámu, Wat se sfingami a kohouty chránícími stupy. Wat dostupný převozem od Fort (5B/os). Funkční chrám s úchvatnou sochou sedícího budhy (21m) a 84 tis. malých Budhových sošek ve výklencích ve stěnách chrámu. Moc pěkné místo. V odpoledne jsme vyzvedli bagáž a přívozem za 6B/os jsme přešli k nádraží odkud nám v 1620 odjížděl vlak do Bangkoku (30B/os). Pokus dostat se autobusem z nádraží na Khao San nám nevyšel, tož taxálem za 100B. Ubytovali jsme se v hostelu Apple Guest House, fan room 250/os. Po několika emailech a SMS jsme se potkali s Milanem a Hankou před jejich hostelem. Pogratalovali, pokecali, popili (6 bakýtků padlo) a zuby vyčistili slivovicí. Pěkné zas slyšet češtinu a potkat kamarády. Další den jsem se léčil z rumového dýchánku, pořešili jsme špinavé prádlo, minibus na letiště (130B/os), vyzvedli batohy z úschovny, pochutnali naposledy na thajském jídle a večer se zas potkali s Milanem. Další den jsme se převezli na letiště, chytli letadlo a v 1720 už mávali Thajsku na brzkou shledanou. Země, lidé, jídlo se nám moc líbili a určitě bychom se sem rádi vrátili.

Kompletní fotogalerie

Mapa

